

ALJECO, EEN THUIS VOOR KINDEREN

10 JULI 2022

Vrije Evangelische
Gemeente Bussum

MEDEREIZIGERS

Het bezoek aan ALJECO in het eerste kwartaal van dit jaar is bijzonder en intensief geweest. We zijn 'levens' in gedoken; achtergrond leven van de kinderen maar ook elkanders leven & achtergrond van wat en hoe wij gevormd zijn. Waarom we geloven wat we geloven, aspecten van het leven waar we moeite mee hebben, dingen die de moeite waard zijn om te delen. Wat een verrijkende trip is dit geworden!

De medereizigers waren bijzonder gaaf en zij zullen ook her en der in deze nieuwsbrief aan 'het woord' komen. Maar laten we beginnen met het 'familiebezoek', een enerverende trip voor de kinderen.

OP FAMILIEBEZOEK

Ongeveer twee keer per jaar gaan Kawawa en Amina met de kinderen op familiebezoek. Het is door de wet opgelegd dat de kinderen in contact blijven met hun familieleden. Dit is een groot goed maar ook niet altijd makkelijk voor de kinderen. Iets gespannen zitten ze in de bus wanneer wij zuidwaarts rijden richting Mvumi. In dat gebied leven de familieleden van o.a. Nancy, Neema, Brighton & Lucien. Het is warm, de kinderen kijken naar buiten. Na even vragen naar waar 'Bibi na Babu' (oma en opa) van Nancy wonen rijden we verder om uiteindelijk tussen de maisvelden te parkeren.

Na een korte wandeling arriveren we bij enkele lemen hutten waar Bibi op een houten krukje voor de deuropening zit. Achter een muurtje stijgt rook op. Bij het zien van de kinderen en haar kleinkind staat zij op en slaat haar handen voor haar gezicht. Nancy staat er ietwat beduist bij maar laat zich een 'knuffel' geven. Er worden krukjes bij gehaald en we spenderen een half uur kletsende over van alles en nog wat.

De daarop volgende familiebezoeken verlopen niet veel anders, maar eentje verliep wat triest. Daarover zo meer, eerst enkele visuele indrukken.

Neema en Brighton met hun tante.

Bertine & Martien

Op 24 maart 2022 reisden wij met Jeroen en Kees naar Tanzania. Het werd een onvergetelijke spoedcursus Afrika. De stad, de dorpjes, het reizen, de markt, de natuur, het weeshuis... Een reis, waarvan we steeds moeten constateren dat die zich gewoon niet zomaar even laat samenvatten. Eigenlijk is letterlijk alles anders dan wat wij gewend zijn.

Overweldigend. Indrukwekkend.

'Bibi & Babu' van Neema en Brighton

Bertine & Martien

Eén van de meest indrukwekkende activiteiten was het bezoeken van de families van Nancy, Brighton & Neema en Happy & Lucien. Zij komen allemaal uit de omgeving van Mvumi, waar voornamelijk (met veel personen) gewoond wordt in lemen huizen tussen maïsvelden.

Het contrast tussen het leven van de halfzusjes/-broertjes, neefjes en nichtjes in Mvumi en het leven van de kinderen die hun plek hebben in het weeshuis in Ntyuka is groot en ook wel schrijnend. Eén maaltijd per dag als dat er zelfs wel is. Opa en oma van 80+ met de zorg voor 16 kleinkinderen omdat ouders uit het dorp verdwenen zijn naar de grote stad. Armoede, dat is wat je voelt, merkt en ziet. Wat een verschil kan er voor de kinderen van het weeshuis gemaakt worden doordat zij wonen in het weeshuis!

Een bijzonder moment met de oma van Neema. Een kleine maar sterke vrouw van rond de 80 jaar. Ze was zo blij om haar kleindochter te zien.

Ze kuste Jeroen op zijn hand en gaf hem een stevige omhelzing. Op een gegeven moment ging hij door de knieën om het 'hoogteverschil' enigszins te vereffenen. Hij keek naar haar op, in haar ogen stonden de tranen.

Hij ervoer echte emotie en bewogenheid bij haar. Hoe is het mogelijk dat dit hetzelfde dorp is, dezelfde mensen, dezelfde omgeving waar Neema verwaarloost werd? Op ca. 3 jarige leeftijd kwam Neema bij ALJECO. Ze sprak niet, ze poeptte en plaste waar en wanneer het haar uitkwam. Een arts had haar zelfs gediagnosticeerd met 'depressie'.

Hoe, waarom?

Vragen die moeilijk te begrijpen zijn maar wanneer we een beetje proberen ons in de levens van deze mensen te verdiepen, wellicht dat er iets van begrip komt.

TRiest MOMENT LUCIEN

Ook Lucien kreeg zijn familieleden te zien en te spreken. Er was bij hem wat meer afstand, hij is toch al de wat meer 'kat uit de boom kijkende' persoon. Bij het afscheid nemen, terwijl we naar de bus liepen, zagen we hem kijken naar een andere jongen. Amina vroeg aan hem, 'wie is dat?' 'Mijn broer', antwoordde Lucien.

De broer, ietwat hip gekleed en fit van postuur, enkele jaren ouder als Lucien, deed alsof hij Lucien niet zag staan. Hij voegde zich weer bij z'n maten langs de weg. Lucien hield zich staande, deed alsof het hem niets deed. Eenmaal in de bus en wegrijdende keek Lucien om naar zijn broer langs de weg. Oh oh, welk een schrijnende situaties zijn dit.

Na een half uur in de bus sloot hij zijn ogen, wat gaat er door hem heen?

Kees

Over het geheel genomen was dit voor mij de mooiste reis in Tanzania.

Wat een leuke groep of beter gezegd team om mee te reizen.

Verschillend in beleving van het geloof maar toch één.

Deze reis blijft nog een tijdje hangen 😊😊😊😊😊

LEVENS REISGENOTEN

Tijdens zijn voorgaande reis is Jeroen begonnen met een soort 'men's BBQ', een moment aan het eind van de middag om als mannen, vrienden bij elkaar te komen, lekker te eten, een glas te heffen en te delen. Delen over geloof, over vriendschap, over kerk, over vreugde en triestigheid. En natuurlijk is zo'n avond ook doordrenkt met humor, lekker lachen.

Dit resulteerde in het opzetten van de 'Guesthouse Fellowship' en is ondertussen verrijkt met een vrouwspersoon; Amina.

Amina, grootgebracht in een mix van christelijk en islamitisch gezin is op dit moment 'gepakt' door de Bijbel. Deze laatste trip hebben we een NIV Study Bible voor haar meegenomen waar ze helemaal mee in haar nopjes was.

Wederom heeft er weer een fellowship BBQ plaatsgevonden. Wat zijn dit bijzondere, unieke momenten van delen! Een dieper kijkje in elkaanders geloofsleven. Is dit niet 'kerk zijn'?

AFSLUITING VOORJAARSREIS

Na afscheid van de kids en vrienden reden we weer oostwaarts richting Morogoro. Van daaruit hebben we met z'n vieren Mikumi Safaripark bezocht. Een heerlijk afsluitend moment waarbij we natuurlijk nog veel nagepraat hebben over ALJECO en alle indrukken. De hierna volgende foto's geven een indruk van Mikumi.

Bertine & Martien

In deze twee weken verbleven we één week in het guesthouse van Jeroen en Karin. We maakten kennis met de kinderen Maar ook met de prachtige en krachtige mensen die dagelijks met en voor hen aan het werk zijn. In de nieuwsbrieven van Aljeco hadden we al van alles over hen gelezen, maar we realiseerden ons daar ter plekke pas echt wat een prachtige, krachtige en mooie begeleiders en kinderen er aan dit project toevertrouwd zijn. **Hartverwarmend.**

Ondanks dat we pas een week met hen optrokken viel het afscheid zowel de kinderen als ons zwaar. We hadden zo'n mooi en intens contact met elkaar. Hen fysiek ontmoeten in hun eigen omgeving is toch echt anders dan daarover lezen in een nieuwsbrief. Doordat Jeroen daar zelf gewoond heeft en ook de taal spreekt, kwamen we op plekken waar je als toerist niet komt.

Wij kijken dankbaar terug op een prachtige reis waarvan we de indrukken nog aan het verwerken zijn en we kunnen iedereen aanraden deze reis ook een keer te maken.

'Onze Kees' is vaker in Tanzania geweest en ook hij bouwt, naast relatie met de kinderen, ook aan relatie met een kok op de markt in Dodoma. Een plek waar we met regelmaat 'chapati na chai' (soort pannenkoekje met thee) halen in de ochtend als ontbijt. Het was al enige tijd geleden dat ze elkaar weer gezien hadden maar toen ze elkaar zagen afgelopen reis werd er een dikke 'hug' gegeven. Mooi moment!

Naast deze nieuwsbrief is er tevens informatie te vinden op:
www.aljeco.nl

Je zult kunnen begrijpen dat het weeshuis, wat nog geen subsidie krijgt van de Tanzaniaanse overheid, van giften afhankelijk is.

Je kan je bijdrage eenmalig of periodiek overmaken naar het rekeningnummer NL10ABNA0586815945 onder vermelding van Stichting Vrienden van ALJECO.